

[Einer-Jensen.]

I øvrigt synes jeg, at Ændringsforslaget ikke kan danne Grundlag for en Forhandling. Hvad angaar Spørgsmaalet om Erstatning til Lejeren ved Godkendelse af en Opsigelse, kan der højst ydes den paa-gældende Lejer en Erstatning af et Aars Leje. Jeg synes, at man ved Erstatningens Fastsættelse maa vælge mellem to Principper. Hovedforslaget udmaaler Erstatningen efter Lejerens Tab ved Opsigelsen, medens Ændringsforslaget begrænser den til højst et Aars Leje. Hensynet til Ejerenes Gevinst har været bestemmende for Affattelsen af dette Ændringsforslag. Men her opstiller man altsaa en saadan Begrænsning, at Ejeren kan regne med, at han af sin Gevinst højst kan komme til at afgive et Aars Leje.

Det har ikke været muligt paa Grundlag af disse Ændringsforslag at naa ind i en reel Forhandling om Lovforslagene, begge Partier har vist Uvilje over for Forslag til Lov om Leje, de gaar begge imod; den Beskyttelse, de Konservative yder, er ikke andet, end hvad vi har i Øjeblikket.

Med Hensyn til Forslag til Lov om Beskyttelse af Erhvervsvirksomheder i lejet Ejendom foretager man saadanne Begrænsninger og Indskrænkninger, at Lovforslaget med dem nærmest maa siges at blive værdiløst. Der har derfor ikke været Mulighed for at naa til Enighed. Naar der i den konservative Betænkning tales om Mangel paa Vilje, er det de Konservative og Venstre, der har manglet den nødvendige Vilje til at gaa ind i en Forhandling.

Jeg anbefaler Tingets Medlemmer at stemme imod de Ændringsforslag, der er stillet af Venstre og af Det konservative Folkeparti, saa at Lovforslagene gennemføres uændret saaledes, som de er fremsat af den højtærede Indenrigsminister.

Elgaard: Da Rigsdagen i 1931 gennemførte Huslejeloven, blev der fra mit Partis Side sagt til alle Parter, baade til direkte interesserede Parter, Lejere og Ejere, og til Rigsdagens Partier og til Regeringen, at Venstre betragtede denne Lov som en Afviklingslov, og naar dens Gyldighed var udløbet, maatte man ikke regne med Venstres Medvirken til fortsat Lovgivning paa dette Omraade. Vi har altsaa i Sandhed sagt til i Tide. Ved første Behandling af de foreliggende Lovforslag udtalte jeg paa mit Partis Vegne, at vi bedømte Situationen saadan, at vi ikke kunde medvirke til at gennemføre dem. Jeg nævnte en Række Eksempler paa Virkninger, jeg

mente, disse Lovforslags Gennemførelse vilde have, som ikke var anbefalelsesværdige. Under Arbejdet i Udvalget har Venstres Medlemmer selvfølgelig i det store og hele maattet holde denne Linie.

Om Forslag til Lov om Leje fastholder vi altsaa vort gennem en Række Aar indtagne Standpunkt: at vi ikke vil medvirke til en saadan Lovgivning. Derimod har vi i Udvalget henstillet til Flertalspartierne og til Indenrigsministeren, at man lod Huslejeudvalgets Medlemmer træde sammen paa ny til en eneste bestemt Opgave, nemlig den: i Fællesskab at udarbejde en Normalkontrakt. Huslejeudvalget giver nemlig i sin Betænkning Udtryk for, at man paa dette Omraade var saa nær hinanden, at der fra begge Sider udtaltes Erkendelse af, at der paa dette Omraade var givet Tilbud, som betød noget ogsaa for Lejernes Vedkommende. Endvidere har vi i Forbindelse med Forslag til Lov om Leje intet at indvende imod, at de bestaaende Aagerparagraffer opretholdes.

Med Hensyn til Lovforslaget om Beskyttelse af Erhvervsvirksomheder i lejet Ejendom gav jeg ved første Behandling Udtryk for, at vi vurderede Stillingen saaledes, at i Hovedstadskommunerne var Forholdet mellem Forretningsmanden og hans Kunder af en noget anden Karakter end ude i Provinsbyerne, idet en Forretningsmand i Storbyen, der har oparbejdet en Forretning, havde større Vanskelighed ved at bevare Tilknytningen til sin Kunderkreds, naar han maatte flytte, end Forretningsmanden i de mindre Provinsbyer. Ud fra denne Bedømmelse har vi stillet Ændringsforslag Nr. 2, der gaar ud paa, at Lovforslaget affattes paa den i dette Forslag indeholdte Maade.

Nu sagde den ærede Ordfører for Socialdemokratiet ogsaa om Venstres Forslag, at det var ikke noget Grundlag for Forhandling. Det maa forbavse noget. Stillingen er den, at alt, hvad vi har forhandlet om med Hensyn til disse Spørgsmaal, efter at 1931-Loven var vedtaget, har drejet sig om Hovedstadskommunerne. Siden Boligrestriktionerne er afviklet for hele den øvrige Del af Landet, er der ikke her paa Rigsdagen paa noget Tidspunkt før nu, da det hele er bortfaldet, forhandlet om andet end de Bestemmelser, der i Løbet af 1935 udløb for Hovedstadskommunernes Vedkommende. Derfor maa det i høj Grad forbavse mig, at man, naar vi giver et reelt Tilbud vedrørende Butikker og Forretningslokaler i Hovedstadskommunerne, siger, at det er ikke et Forhandlingsgrundlag. Det er dog det Grundlag,